



مرکز آموزشی درمانی شفا

عنوان سند: **مراقبت از بیمار دچار تشنج**

کدسند: **NO-BK-305**



تهیه کننده: رویا اسفندیارپور، دلارام فرخپور

تنظیم کننده: فرحناز نریمینا

سوپروایزر آموزش سلامت

تایید شده توسط دکتر بهناز صدیقی متخصص

مغز و اعصاب

هرگز سعی نکنید فک های بیمار را که در اثر اسپاسم به هم فشرده شده اند، به زور باز کنید یا در طول مدت تشنج چیزی در دهان بیمار قرار دهید. نتیجه ی چنین عملی میتواند شکستن دندان ها و آسیب دیدگی زبان و لب ها باشد.

هیچ کوششی در جهت مهار یا محدود کردن حرکات بیمار در خلال تشنج نباید صورت گیرد، چون انقباضات عضلانی قوی بوده و مهار حرکات بیمار میتواند سبب آسیب دیدگی شود.

در صورت امکان بیمار را به یک پهلو خوابانده و سر وی را اندکی به طرف جلو خم نمایید تا زبان به سمت جلو متمایل شده، تخلیه ی بزاق و موکوس به راحتی صورت گیرد.

توجه شود که قطع ناگهانی مصرف داروهای ضد تشنج میتواند باعث تشنج شود و همچنین عدم مصرف این داروها، یکی از علل شایع حالات تشنجی پایدار است.

منابع: brunner and suddarth's textbook of medical-surgical nursing 2018

تشنج

یک اختلال تنورولوژیک مزمن است که با رویداد تکراری هر یک به اشکال گوناگون تشنج مشخص میشود.

برخی از اختلالات تشنج دارای جنبه ی خانوادگی می باشند،

تشنج ها، رویدادهای حمله ای می باشند که تخلیه ناگهانی فعالیت الکتریکی غیرطبیعی مغز، باعث ایجاد انقباضات غیرارادی عضلانی میشود که این انقباضات غیرارادی عضلانی منجر به اختلال در هوشیاری، رفتار، حس و عملکرد اتونومیک میشود.

دستورالعمل های مراقبت از بیمار دچار تشنج

مراقبت در خلال مدت تشنج:

سر را با استفاده از یک بالش محافظت نموده و از بروز آسیب دیدگی سر پیشگیری نمایید (جهت جلوگیری از آسیب دیدگی ناشی از اصابت سر با سطوح سخت)

لباس های تنگ که بر بدن فشار وارد می آورند را باز کنید و عینک را از چشم بیمار بردارید.

هر نوع اسباب و اثاثیه ی منزل که ممکن است هنگام بروز تشنج به بیمار آسیب برساند را به سمت کناره های اتاق بکشانید.

اگر بیمار روی تخت قرار دارد، بالش ها را برداشته و مراقب سقوط بیمار از تخت باشید و در صورت داشتن زنده، نرده های تخت را بالا بکشید.